

MRF 2023.21/2

Vestre Landsrets dom af 6. marts 2023, 16. afd., sag S-0960-22
(Lisbeth Kjærgaard, Thomas Klyver og Maria Dalager Hauge (kst.))

Anklagemyndigheden mod T (adv. Janni Norup)

Ejer af nedlagt landbrugsejendom idømt bøde på 5.000 kr. og månedlige tvangsbøder for ikke at efterkomme påbud efter vandforsyningslovens § 36 om at sløjfe ubenyttet tilladt vandboring, uden det kunne tillægges betydning, at nabos opløjning til skel havde umuliggjort adgang med lastbil, som var nødvendig for at sløjfe boringen.

T var ejer af en nedlagt ubeboet landbrugsejendom, hvor der på grundlag af en tilladelse efter vandforsyningsloven var en vandboring, som var ubenyttet. I april 2020 meddelte kommunen med henvisning til vandforsyningslovens § 36 påbud til T om at sløjfe boringen senest 1. august 2020. Ved kommunens tilsyn i november 2020 konstaterede kommunen, at påbuddet ikke var efterkommet, og efterfølgende indgav kommunen politianmeldelse, hvorefter der blev rejst straffesag mod T for at overtræde vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 4, ved ikke at efterkomme påbuddet. T påstod frifindelse og gjorde til støtte herfor gældende, at det ikke var muligt at få en lastbil frem til brønden, da T's ejendom var en koteletgrund med lang indkørsel, og naboen havde pløjet helt op til skel, så den lange indkørsel var ufremkommelig. En alternativ adgangsvej var blevet spærret, så denne kunne heller ikke benyttes. Byretten fandt T skyldig i tiltalen, idet retten afviste, at den manglende adgang med køretøjer som følge af naboens opløjning kunne tillægges betydning

for T's pligt til at opfylde påbuddet, hvorfor T blev idømt en bøde på 5.000 kr. samt månedlige tvangsbøder på 2.500 kr. fra 14 dage efter byrettens dom. T ankede til landsretten med påstand om frifindelse og subsidiært om udsættelse af tidspunktet for tvangsbøder. For landsretten oplyste T, at det fortsat var umuligt at få en lastbil frem til boringen, men at han vil tage kontakt til ejer af naboejendom, og at han i øvrigt havde fundet ud af, at der var givet tilladelse til vandboringen. Kommunens tilsynsmedarbejder bekræftede, at der ikke var direkte adgangsvej, men mente ikke, at det havde noget med kommunen at gøre, og at T ikke havde kontaktet kommunen i anledning af påbuddet. Landsretten fandt af de af byretten anførte grunde, at forhindringerne for at opfylde påbuddet ikke var af en karakter, så T var afskåret fra at opfylde påbuddet, og stadfæstede byrettens dom med den ændring, at tvangsbøder først blev pålagt 1 måned og 3 uger efter landsrettens dom.

Kommentar: Efter vandforsyningslovens § 36 kræver hjemlen til at påbyde sløjfning af boring, at tilladelsen til boringen er bortfaldet, hvilket kan ske på tre måder. Den ene er, at fristen i den oprindelige tilladelse er udløbet, jf. § 22, stk. 2. Den anden mulighed er, at tilladelsen til boringen er tilbagekaldt efter § 35, og den tredje mulighed er, at tilladelsen er overflødig pga. alternativ vandforsyning, hvilket ligeledes kræver et påbud. Det fremgår ikke af dommen, om betingelserne er opfyldt, men da tiltalte oplyste for landsretten, at han havde en tilladelse, burde anklagemyndigheden og landsretten have taget stilling til, om tilladelsen var gyldigt bortfaldet efter en af de tre muligheder, da påbuddet efter § 36 i modsat fald er ugyldigt, hvilket måtte føre til frifindelse. Var boringen etableret uden tilladelse, er der tale om et ulovligt forhold, som i givet fald vil kræve et lovliggørelsespåbud efter vandforsyningslovens § 65, stk. 3, hvilket formentlig tillige ville føre til, at påbuddet efter § 36 var ugyldigt, jf. U 2006.1531 H. I forhold til tiltaltes indsigelse om, at påbuddet ikke kunne opfyldes, må det tiltrædes, at virkningerne af naboens pløjning på tiltaltes private adgangsvej ikke er et forhold, der kan fritage tiltalte fra at opfylde gyldige forpligtelser efter vandforsyningsloven, og at tiltalte uden større besvær kunne have oplyst kommunen om problemet. Hvis den alternative adgangsvej er en privat fællesvej, er det efter privatvejsloven kommunens ansvar at tage stilling til vedligeholdelse og vejadgang.

Udskrift af dombogen**DOM**

afsagt den 13. april 2022

Rettens nr. 2-4990/2021

Politiets nr. 4200-88110-00093-20

Anklagemyndigheden

mod

T

født den 14. februar 1954

Anklageskrift er modtaget den 30. november 2021.

T er tiltalt for overtrædelse af

vandforsyningslovens § 84 stk. 1, nr. 4, jf. § 36, ved som ejer af ejendommen B-vej 6, ..., at have undladt at efterkomme Syddjurs Kommunes påbud af 2. april 2020 om senest den 1. august 2020 at sløjfe u-benyttet brød/boring, DGU nr. ..., på adressen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 3, pålægges fortløbende tvangsbøder til forholdet er lovliggjort.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

T har forklaret, at han ejer B-vej 6 i ... som er en nedlagt landbrugsejendom. Han bor ikke på ejendommen. Der er en brønd på ejendommen, som ikke er i brug. Han modtog kommunens varsel af 18. marts 2020 og påbud af 2. april 2020 om sløjfning af brønden. Han kan dog ikke opfylde påbuddet, da han ikke kan komme ind til ejendommen. Ejendommen er beliggende på en koteletgrund med en lang indkørsel. Tilkørselsvejen er beliggende op til naboens mark. Den tidligere nabo bevarede en uopdyrket bræmme på 1½-2 meter ved tilkørselsvejen, men den nye nabo pløjer marken helt ud til skel. Herved bliver der skabt store jordvolde, som forsnævrer tilkørselsvejen og efterlader den ufremkommelig. Jordvoldene er ikke hans ansvar. For at efterkomme påbuddet skal en lastvogn med grus

kunne køre frem til brønden, men man kan hverken komme igennem i bil eller på cykel. Tidligere havde han adgang til ejendommen via en grusvej, der gik fra C-vej men grusvejen er blevet pløjet, og der er opstillet afspærring i begge ender. Kommunen har ansvaret for at reetablere grusvejen. Han har ikke orienteret kommunen om problemerne. I kommunens breve er der henvist til § 84, stk. 4, hvilken bestemmelse ikke findes. Han gik derfor ikke ud fra, at han skulle foretage sig yderligere. Hverken kommunen eller politiet har sendt sagens dokumenter til ham. Han har ikke bedt om akterne.

B har som vidne forklaret, at hun er biolog i grundvandsafdelingen hos Syddjurs Kommune, hvor hun blandt andet træffer afgørelser om sløjfning af brønde og borer. Syddjurs Kommune besigtigede brønden på B-vej 6, , i november måned 2020. Ejendommen er beliggende bag en anden ejendom. Hun kan ikke svare på, om en lastvogn med grus kan køre frem til ejendommen. Kommunen skal sikre adgang til ejendommen, hvis det er kommunens ansvar, at der ikke er adgang. Tiltalte har ikke kontaktet Syddjurs Kommune. Sagens dokumenter kan tilgås på kommunens hjemmeside ved at søge på journalnummeret anført i påbudsskrivelsen. Borgeren kan søge aktindsigt i straffesagen.

Der blev fremlagt kopi af påbudsskrivelse af 2. april 2020 og varselsskrivelse af 18. marts 2020 fra Syddjurs Kommune.

Der blev fremlagt billeder af tilkørselsvejen til tiltaltes ejendom og grusvejen ved C-vej samt et matrikelkort.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt, at han ikke har opfyldt Syddjurs Kommunes påbud af 2. april 2020 om sløjfning af en brønd på hans ejendom. Tiltalte har forklaret, at han ikke kan opfylde påbuddet, fordi tredjemand har etableret jordvolde på tilkørselsvejen til hans ejendom, hvilket forhindrer lastvogne og arbejdsmaskiner i at komme frem til ejendommen.

Som ejer af ejendommen har tiltalte pligt til at efterkomme påbuddet, herunder foretage de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at påbuddet kan opfyldes. Det forhold, at der af tredjemand er efterladt jord på ejendommen, og at en alternativ adgangsvej er blevet spærret, ændrer ikke herpå. Da tiltalte har undladt at efterkomme Syddjurs Kommunes påbud af 2. april 2020, og da den fejltagtige hjemmelshenvisning i varselsskrivelsen af 18. marts 2020 ikke kan føre til andet resultat, findes tiltalte skyldig.

Straffen fastsættes til en bøde på 5.000 kr., jf. vandforsyningslovens § 84 stk. 1, nr. 4, jf. § 36.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Da tiltalte ikke har opfyldt Syddjurs Kommunes påbud af 2. april 2020, tilpligtes tiltalte under tvang af fortløbende bøder på 2.500 kr. pr. påbegyndt måned at rekvirere en brøndborer med A-bevis til at sløjfe brønd DGU nr. ... og fremsende dokumentation herfor til Syddjurs Kommune i form af en sløjfningsrapport inden for 14 dage, jf. retsplejelovens § 997, stk. 3. Første bøde forfalder den 1. maj 2022.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T , straffes med en bøde på 5.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte skal betale tvangsbøder på 2.500 kr. pr. påbegyndt måned, indtil forholdet er lovliggjort. Første bøde forfalder den 1. maj 2022

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Anna Hviid Egesbæk

dommerfuldmægtig

him

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I RANDERS, den 21. april 2022

Tina Cort Stisen

kontorfuldmægtig

DOM

afsagt den 6. marts 2023 af Vestre Landsrets 16. afdeling (dommerne Lisbeth Kjærgaard, Thomas Klyver og Maria Dalager Hauge (kst.)) i ankesag

V.L. S-0960-22

Anklagemyndigheden

mod

T

født den 14. februar 1954

(advokat Janni Norup, Randers)

Retten i Randers har den 13. april 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 2-4990/2021).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse af bøden og tvangsbøderne, herunder således at tvangsbøderne først skal forfalde på et senere tidspunkt.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse med den ændring, at den første tvangsbøde skal forfalde den 1. april 2023.

Forklaringer

Tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af C.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ejer stadig ejendommen. Han har ejet den siden 1976. Ejendommen er fuldstændig raseret. Vandpumpen til brønden er blevet stjålet, og

vandboringen anvendes ikke. Han benytter ikke ejendommen. Det var hans plan, at ejendommen skulle renoveres, men den er ikke blevet færdig. Han har været på ejendommen i 2016 og 2020.

Da han fik brevene fra kommunen, undersøgte han forskelligt på nettet, herunder på kommunens hjemmeside. Det link til sagens dokumenter, som kommunen sendte, virkede ikke. Linket virker fortsat ikke. Han kontaktede ikke kommunen i forbindelse med påbuddet og varslet om påbud. Pga. forhindringerne på adgangsvejene mente han, at det ikke var hans ansvar at få sløjfet brønden.

Brønden er der stadig og er ikke blevet sløjfet. Han er nu indforstået med, at det er hans ansvar at få brønden sløjfet. Han vil tage kontakt til ejeren af naboejendommen for at få forhindringerne på adgangsvejen fjernet.

Den afspærring på grusvejen, som han har forklaret om i byretten, var foretaget med en bom. Han har også været på ejendommen i 2021 og 2022. Han har i den forbindelse konstateret, at bommen er blevet fjernet. Han kan dog stadig ikke køre hen til ejendommen. Der kan heller ikke komme en lastbil hen til ejendommen. Det vil derfor været meget dyrt for ham at opfylde påbuddet. Tiltalte viste på et matrikelkort, hvor de forskellige veje er placeret.

I går aftes fandt han ud af, at der er tilladelse til vandboringen, nødforsyning og grundvandssænkning.

C har forklaret, at hun er ansat i Syddjurs Kommune. Hun er civilingeniør. Hun har været med til at behandle sagen hos kommunen og har deltaget i besigtigelse af ejendommen to gange. Den første besigtigelse var den 11. november 2020. Hun husker ikke, hvornår den sidste besigtigelse fandt sted. Hun tror, at det var omkring et halvt år efter den første besigtigelse. Det var svært at komme til ejendommen. Der var ikke en direkte adgangsvej, og de kunne ikke køre hen til ejendommen. Hun mener ikke, at adgangsvejene har noget med kommunen at gøre. Hun er ikke bekendt med, at ejeren har kontaktet kommunen om sagen. Der ville i givet fald være et notat om det. Hun ved ikke, om kommunen ejer grusvejen. Hun har ikke bemærket en afspærring på denne vej.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, og da de forhindringer, som tiltalte har forklaret om, ikke har en sådan karakter, at han har været afskåret fra at efterkomme påbuddet, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket. Det, der er kommet frem for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat.

Der foreligger ikke sådanne undskyldende omstændigheder, som kan føre til, at bøden eller tvangsbøderne skal nedsættes. Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte skal betale 5.000 kr. i bødestraf og fortløbende tvangsbøder på 2.500 kr. pr. påbegyndt måned, indtil påbuddet er efterkommet. Dog ændres forfaldstidspunktet for den første tvangsbøde til den 1. maj 2023.

Med disse bemærkninger stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes, dog således at tvangsbøderne skal betales, indtil påbuddet er efterkommet, og at den første tvangsbøde forfalder den 1. maj 2023.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lisbeth Kjærgaard

Thomas Klyver

Maria Dalager Hauge

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 6. marts 2023

Britt Fusager

retssekretær